

Dosarul nr. 2rac-352/18

Prima instanță: Judecătoria Anenii-Noi, sediul central, judecător: R. Popesco-Balta
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: V. Sîrbu, V. Cotorobai, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SA „Floreni”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Olioterra” către SA
„Floreni” cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei din 04 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de SA „Floreni” și menținută hotărârea din 29 august
2017 a Judecătoriei Anenii-Noi, sediul central de admitere parțială a acțiunii,

constată:

La 14 aprilie 2016, SRL „Olioterra” a depus cerere de chemare în judecată către
SA „Floreni” privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, pe parcursul perioadei de 12-14 septembrie
2015, au fost purtate negocieri cu privire la livrarea de către reclamant a unui lot de
ulei de soia, într-o cantitate aproximativ de 30 (treizeci) tone, la prețul de 13 000 de
lei pentru o tonă.

Urmare a negocierilor purtate, la 14 septembrie 2015, reprezentanții pârâtului au
expediat Contractul nr. 14/C3-15/U3 în adresa electronică a reclamantului. După
regula pârâtului, reclamantul a semnat contractul și a expediat acestuia ambele
exemplare originale.

În continuare, reclamantul a concretizat că, din cauza unor circumstanțe
obiective, existența cărora se datorează în special motivului sezonier, livrarea de
marfă nu este posibilă a fi executată într-o singură tranșă. Volumul cantității de marfă
disponibilă spre livrare variază în această perioadă inclusiv și din motivul
instabilității prețului materiei prime, precum și din cauza incertitudinii comenzilor
terților producători avicoli, în adresa cărora reclamantul livrează ulei de soia.

La 21 septembrie 2015, reclamantul dispunea de un lot de ulei de soia în volum
aproximativ de 13 tone, volumul de marfă disponibilă se preconiza în scurt timp a fi
majorat, însă pârâtul a solicitat reclamantului livrarea în mod urgent a cantității
disponibile.

La 25 septembrie 2015, prin intermediul mijlocului de transport a reclamantului,
a fost transportat pârâtului, ulei de soia în cantitate de 12290 kg, recepționarea fiind
confirmată prin Tichetul de cântar seria și nr. AA 00120027 din 25 septembrie 2015.
Totodată, reclamantul a înaintat pârâtului Factura Fiscală seria și nr. JB 3962150 din

25 septembrie 2015 aferentă mărfii, urmând ca această factură să fie semnată și ștampilată de către pârât.

Deși, marfa respectivă a fost recepționată, pârâtul a restituit ulterior reclamantului factura fiscală, fără semnătură și ștampila corespunzătoare.

La 28 septembrie 2015, reclamantul a livrat adițional pârâtului ulei de soia în cantitate de 7 800 kg, recepționarea fiind confirmată prin Factura Fiscală seria și nr. JB 3962153 din 28 septembrie 2015, factură fiscală care a fost semnată și aplicată ștampila.

La 29 septembrie 2015, reclamantul a mai livrat pârâtului ulei de soia în cantitate de 13 470 kg, confirmarea recepționării mărfii constituind Factura Fiscală seria și nr. JB 3962157 din 29 septembrie 2015, care a fost semnată și ștampilată de către pârât.

Partea pârâtă a înaintat obiecții cu privire la calitatea mărfii livrate la 25 septembrie 2015, obiecții înaintate în temeiul pct. 5.3. al Contractului nr. 14/09-15/US din 14 septembrie 2015.

Reclamantul, prin reclamația nr. 03.10 din 07 octombrie 2015, a solicitat pârâtului returnarea mărfii de calitate „necorespunzătoare” în vederea supunerii acesteia analizelor de laborator suplimentare și determinării adiționale a caracteristicilor calitative a mărfii respective, însă solicitările respective au fost neglijate de către pârât.

La 09 octombrie 2015, reclamantul a înaintat pârâtului reclamația nr. 04.10, iar la 19 octombrie 2015, acesta a înaintat reclamația repetată nr.6.10, în temeiul cărora a solicitat comunicarea motivelor care au determinat pârâtul să refuze semnarea Facturii Fiscale seria și nr. JB 3962150 din 25 septembrie 2015, însă aceste reclamații au fost ignorate de către pârât.

La 20 octombrie 2015, a expedit pârâtului reclamația nr. 07.10, în temeiul căreia i-a solicitat pârâtului restituirea celui de-al doilea exemplar în original a Contractului nr 14/09-15/US din 14 septembrie 2015 (care nu a fost înmănat reclamantului), fiind solicitată de asemenea semnarea și ștampilarea Facturii Fiscale seria și nr. FB 3962150 din 25 septembrie 2015, și achitarea datoriei totale în mărime de 449 750 de lei, precum și a penalității contractuale de întârziere, care la acel moment a constituit suma de 5 877,06 de lei.

Reclamația a fost recepționată de către pârât la 23 octombrie 2015, însă pretenția a fost lăsată fără nici un răspuns.

La 12 ianuarie 2016, de către reclamant a fost recepționată reclamația nr. 606 din 24 decembrie 2015, expedită de pârât, prin care ultimul a solicitat repararea de către reclamant a prejudiciului material cauzat, în cuantum de 2 250 000 de lei, precum că în temeiul Raportului încercări nr. 1395 din 30 septembrie 2015, s-a constatat că indicele de aciditate a mărfii din 25 septembrie 2015 a constituit 7,2, care depășește indicele admisibile de 2 ori.

La 13 ianuarie 2016, reclamantul a înaintat pârâtului notificarea nr. 05.01, prin care a răspuns alegațiilor, iar la 08 februarie 2016, reclamantul a înaintat pârâtului reclamația repetată nr. 01.02, prin care a solicitat repetat restituirea originalului Contractului din 14 septembrie 2015, semnarea Facturii Fiscale din 25 septembrie 2015 și achitarea datoriei, penalității contractuale și a dobânzii de întârziere. Reclamația a fost ignorată de către pârât.

La 21 octombrie 2015, de către reclamant a fost înaintată în cadrul Procuraturii Anenii Noi plângerea nr. 3145, cu privire la acțiunile ilegale ale pârâtului, comise ca urmare a recepționării mărfii livrate.

În continuare, reclamantul a susținut că, în cazul în care marfa livrată nu ar fi corespuns calității solicitate, pârâtul dispunea de dreptul de a restitui marfa recepționată. Însă acesta nu și-a executat dreptul său contractual, prevăzut de pct. 5.3. al contractului din 14 septembrie 2015, de a restitui marfa, și astfel, ultimul este obligat să achite reclamantului costul integral al mărfii recepționate. Încercarea de soluționare a litigiului pe cale amiabilă a eșuat.

Astfel, SRL „Olioterra” a solicitat încasarea de la SA „Floreni” a datoriei în sumă de 449 750 de lei, a penalității de întârziere în sumă de 74 208,75 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 57 296,92 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 16 aprilie 2016, SA „Floreni” a depus acțiune reconvențională către SRL „Olioterra” privind încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

Prin încheierea din 16 august 2017 a Judecătorei Anenii Noi, a fost restituită acțiunea reconvențională depusă de SA „Floreni” către SRL „Olioterra” privind încasarea datoriei, penalității, dobânzii de întârziere, din motivul nerespectării căii prealabile de soluționare a litigiului.

Prin hotărârea din 29 august 2017 a Judecătorei Anenii Noi, s-a admis parțial acțiunea înaintată de SRL „Olioterra” către SA „Floreni” privind încasarea datoriei. S-a dispus încasarea din contul SA „Floreni” în beneficiul SRL „Olioterra” a datoriei în sumă de 449 750 de lei, a penalității de întârziere în mărime de 80 955 de lei, a dobânzii de întârziere de 172 118,71 de lei, a cheltuielilor suportate pentru asigurarea acțiunii în mărime de 3107,45 de lei și a taxei de stat în mărime de 17437,68 de lei, a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în mărime de 10 000 de lei, iar în total suma de 733 368 de lei și 84 bani.

La 27.09.2017, SA „Floreni” a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cerințele reclamantului să fie respinse.

La 27.09.2017, SRL „Olioterra” a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cerințele reclamantului să fie admise integral.

Prin decizia din 04 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelurile au fost respinse și menținută hotărârea primei instanțe.

La 10.07.2018, SA „Floreni” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat cauza cu aplicarea eronată a normelor de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, totodată, cauza a fost examinată și cu încălcarea, și aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 04 aprilie 2018 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 03 mai 2018 (f. d. 139). Date despre recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 04 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „Floreni”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „Floreni”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurente, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SA „Floreni”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Floreni”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu